

РЕШЕНИЕ

№ 18526

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1153** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР“ – „СИГМАМЕД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. П. П. – управител, ч/з адв. Д. З. - САК, срещу Решение № 4782/04.11.2024 г. постановено по НАХД № 9170/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №22-2200122/01.06.2022 г., издаден от директора на ДИТ-С., с което на основание на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на касатора е наложено административно наказание “имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено при нарушение на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Сочи, че описаната в НП фактическа обстановка не отговаря на действителността, което е довело до неправилна квалификация на нарушението. Подробни доводи са релевирани в жалбата. Моли се оспореното решение да бъде отменено като неправилно. Претендират се присъждане на разноски. В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се представлява. В представено писмено становище от 16.05.2025г. /л.14/, излага съображения за основателност на касационната жалба. Ответникът – директор на ДИТ-С., редовно призован, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата като неоснователна и моли оспореното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество е основателна, но по съображения различни от изложените в нея.

По силата на чл.218 ал.1 АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като съгласно ал.2 на посочената норма - за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР“ – „СИГМАМЕД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу наказателно постановление №22-2200122/01.06.2022 г., издаден от директора на ДИТ-С., с което на основание на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на дружеството е наложено административно наказание “имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

С атакувания съдебен акт е потвърдено процесното НП №22-2200122/01.06.2022 г.

При осъществения контрол на съдебното решение, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 18-ти състав, не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил фактически констатации и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Изцяло липсва описание на фактическата обстановка.

Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере допълнително доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Изложените в актовете фактически обстоятелства подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт възпрепятства извършването на касационна проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено, а делото - върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, въз основа на която да могат да бъдат изведени обосновани правни изводи.

В частност – съдът следва да извърши пълна проверка на релевантните факти а не да препраща към установената от органа фактическа обстановка. Избраният съдебен подход налага еднозначно извода за пълна липса на самостоятелна установителна дейност каквато съдът дължи и следва да осъществи. Липсата на изрична забрана за препращане към установената от административния

орган фактическа обстановка се опровергава от редица процесуални норми, но особено ярко от нормата на чл. 63б ал.3 ЗАНН позволяваща да се приемат за установени фактите в НП само при самопризнание. Извън това съдът е длъжен да провери обосноваността на повдигнатото административно обвинение, респ. наложено наказание с оглед защитната теза и изложените от жалбоподателя възражения/относимите такива/.

В допълнение нормата на чл.11 ЗАНН регламентира субсидиарна приложимост към НК във връзка с редица институти на административно-наказателната отговорност по които се дължи преценка.

По аналогичен начин неясно е защо и как съдът приема представеното копие от договор за трудов договор с оглед фактическото положение. Ако съдът иска да установи привидност на правната сделка, т.е. реално трудово правоотношение прикрито зад договор за обучение, то следва да изложи далеч по-сериозни мотиви, така, че да обвърже правните последици от вече разкритата привидност със съставомерността на нарушението. Аргументи в тази връзка няма изложени.

Едва на тази база вече първата съдебна инстанция би могла да обоснове извод за не/законосъобразност на оспорваното НП.

Следва да се отбележи, че направените извода на решаващия съд имат тежест и значение едва при несъмнено установено нарушение. Видно от така постановеният акт не може да се установи защо съдът приема, че е налице нарушение по същество и защо същото е санкционирано законосъобразно. Липсва обосновка на фактите въз основа на които е установено нарушението, липсва и обосновка на правната квалификация приложима към тези факти.

При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по претенцията за разноси съобразно чл.226 ал.3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4782/04.11.2024 г. постановено по НАХД № 9170/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

При новото разглеждане СРС дължи произнасяне и в частта за разноските съобразно чл.226 ал.3 АПК

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: